

[Glistrup.]

lidt mindre, ja, så er det afgørende at løse landets problemer og ikke at nå frem til den matematiske afbalancering. Vel vidende, at det er sådan, vil vi gerne i 7 hovedpunkter udkrystallisere, hvor vi mener at vi kan bidrage til at forbedre statsministerens helhedsplan.

For det første er det vor opfattelse, at helhedsplanen ikke tager det fornødne hensyn til dem, der virkelig er hårdt ramt, dem, der nu har været arbejdsløse i nogle uger. Det er jo således med arbejdsløsheden, at den kan måske så nogenlunde tolereres den første og anden uge, men når man går ind i anden, tredje eller fjerde måned, så begynder det virkelig at pine på både med familieforstyrrelserne, nervepresset, økonomiudlæggelsen osv.; derfor er det den gruppe her i landet, det gælder om hurtigst muligt at komme til undsætning. Det er jo sådan, at hvis der ikke gøres noget, som virkelig tager sigte på denne gruppe, må den se i øjnene — helhedsplan eller ikke helhedsplan — at så at sige alle de 80.000 registrerede arbejdsløse ikke kommer i beskæftigelse før tidligst, når forårsklimaet melder sig i april-maj måned. Derfor må der findes foranstaltninger, der løser specielt denne gruppes problem med at få beskæftigelse.

Vi er ikke dogmatikere, vi vil gerne lytte til, hvad der er af fornuftige forslag, men det mest fornuftige, vi hidtil har hørt i debatten, er vort forslag om, at man ofrer denne 500-krone ugentlig på tilskud til løn til dem, der blev ansat inden for denne 80.000-gruppe, og laver en tidsbegrænset ordning frem til 1. april. Vi ved godt, at vi hidtil ikke har fået tilslutning fra nogen anden politiker end den tyske forbundskansler, Helmut Schmidt, men vi håber, at erkendelsen af synspunktets rigtighed også vil brede sig til det danske folketing; i hvert tilfælde er der her et problem, der skal løses.

For det andet lider regeringens helhedsplan så ganske åbenbart af den fejl, at den ikke tager det fornødne hensyn til lavindtægtsgruppernes forhold. Vi har oplevet i de sidste par år en inflation på mere end 25 pct., således at det, der var 1 kr., da overenskomsterne blev indgået i april 1973, nu er ved at være mindre end 75 øre. Derfor må lavindtægtsproblemet løses, og det er jo ikke bare arbejderne, det gælder, det er

skam i allerhøjeste grad også andre grupper, erhvervsdrivende, der er knækket sammen under den brutale og hensynsløse passivitet, som dette folketing under regeringens ledelse har vist i de sidste måneder.

Vort løsningsforslag her er, at den skattefri bundgrænse forhøjes fra 9.000 kr. til 19.000 kr. allerede med virkning fra begyndelsen af 1975. Det vil betyde, at vi kan få ca. 1 mill. mennesker ud af det afsindige skattesystem, som man har opbygget, og som jo nok er hovedårsagen til, at det ligger så dårligt med Danmarks økonomi, som det gør i øjeblikket. Det vil betyde, at 400.000 folkepensionister vil blive fri for de for dem uforståelige skatteopkrævninger, og at godt og vel ½ mill. andre, som ikke har nogen skatteevne, heller ikke skal køres igennem denne vanvittige papirmølle, som indkomstskattesystemet har udviklet sig til.

For det tredje mener vi ikke blot, at regeringens forslag ikke tager tilstrækkeligt hensyn på det kortere sigt, men tillige, at man stopper op helt umotiveret ved at sige, at den 1. januar 1976, i denne nytårsnat, må alle problemer vælte ud over det stakkels Danmark. Så må vi se, hvordan vi klarer den, når vi vågner op til tømmermændene efter det næstfølgende årsskifte. Her må vi simpelt hen få indsat et eller andet grundlag, hvorpå vi hurtigst muligt kan nå til afklaring også af de langsigtede problemer.

Rigeligt mange gange har vi stået i dette folketing og lavet kortsigtede løsninger, der viste sig ikke at hjælpe et hak, der ikke var i overensstemmelse med de perspektiver, som vi alle ved vi skal have ind i langtidsplanlægningen, det, som er pålagt os, ikke blot igennem fremskridtspartiets skrifter, men f. eks. også gennem sådan noget, som hedder Perspektivplan I og II. Vi må tage fat på at løse de spørgsmål. Fremskridtspartiets løsningsbidrag kender man igennem vore mange lovforslag om simpelt hen at fjerne ondet ved dets rod. Kun ved at fjerne de svulmende offentlige udgifter og afvikle indkomstskatten i takt hermed, fjerne dem fra bunden af, kan vi varigt sikre os det valutagrundlag, det inflationsbekæmpelsesgrundlag, som er den eneste sikre langsigtede vej til at undgå, at vi får en langtidsarbejdsløshed her i Danmark.

For det fjerde har vi i fremskridtspartiet tilstrækkelig mange dyrlæger til, at vi er klar